

अपरश्च तन्नेव । ३ । ८४ । ४० ।
 “ब्रह्मार्थं ततो गच्छेत् ब्रह्मचारी समाहितः ।
 अन्धमेधमवाप्नोति सोमलोकश्च गच्छति ॥”
 ब्रह्मासनं, क्ली, (ब्रह्मण्यै ब्रह्मप्राप्तेर्य आसनम् ।)
 ध्यानासनम् । योगासनम् । इत्यमरः । २।७।४०॥
 ध्यानं परमार्थचिन्तनम् । योगश्चित्तवृत्तिनिरोध-
 मानम् । ध्यानं निराकारभावनम् । योगः
 साकारभावनमिति वा । तयोः पद्मसंस्तिका-
 दासनं यत् तत्र ब्रह्मासनं स्यात् । इति भरतः ॥
 (आसनविशेषः । तल्लक्षणं यथा,—
 “ब्रह्मासनं तदा वक्ष्ये यत्संस्तिका ब्राह्मण्यो भवेत् ।
 एकपादसुरौ दत्त्वा तिष्ठेद्द्व्यङ्गलक्षितं भवेत् ॥”
 ब्रह्मण्य आसनमिति विग्रहे ब्रह्मास्तरणम् ॥)
 ब्रह्मास्त्रं, क्ली, (ब्रह्मस्वरूपमस्त्रम् ।) ब्रह्मस्वरू-
 पास्त्रम् । यथा, देवीपुराणे ।
 “तदा रामेण क्रुद्धेन ब्रह्मास्त्रं प्रति रावणे ।
 नारायणविघातार्थं चिन्तितं चतुराणनम् ॥
 सुदुर्भेखलदण्डाक्षुवदभक्तताजिनम् ।
 हृद्धाररावबहुलमागव्य पुरतः स्थितम् ॥”
 ब्रह्मिष्ठा, स्त्री, (अतिप्रथेन ब्रह्म । ब्रह्म + इष्ठन् +
 टाप् च ।) दुर्गा । यथा,—
 “ब्रह्मिष्ठा वेदमाह्लात्वात् गायत्री चरयागजा ।
 वेदेभ्यु चरते यस्मात्तन सा ब्रह्मचारिणी ॥”
 इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
 ब्रह्मी, स्त्री, (मेधाजनकत्वात् ब्रह्मण्ये हिता ।
 ब्रह्म + अण् । बाहुलकात् न इच्छिः । ततो
 डीप् ।) पङ्कगङ्कमत्स्यः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥ पाँकाल इति भाषा । फञ्जिकावृत्तः ।
 शाकभेदः । ब्रमी इति भाषा । इति मेदिनी ।
 मे, १६ ॥ ब्रह्मीशाकस्य पर्यायः । मत्स्याचीर
 सरसा ३ वयस्या ४ । ब्रह्मचारिणी ५ । इति
 रत्नमाला ॥ (यथा, भेषज्यरत्नवल्गा कुष्ठरोग
 चिकित्सायाम् ।
 “तेलतुल्यं प्रदातव्यं खरसस्य पृथक् पृथक् ।
 महाकालवचात्रह्मी तुम्भपियङ्गुचिका ॥”)
 अस्या गुणाः । भेदकत्वम् । खरकारिलम् ।
 पित्तकफनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥ अस्याः
 पर्यायान्तरं गुणाश्च ब्रह्मीशब्दे द्रष्टव्याः ॥
 ब्रह्मीघृतं, क्ली, (ब्रह्मीजातं घृतम् ।) औषध-
 विशेषः । सारस्वतघृतमिति ख्यातम् । यथा,—
 “समूलपत्रासुतान्यत्र ब्रह्मीं प्रचाल्य वारिण्या ।
 उदूखले खोदयित्वा ऋतं वस्त्रेण मालयेत् ॥
 रसे चतुर्गुणे तस्मिन् घृतप्रस्यं विपाचयेत् ।
 हरिद्रा मालती कुण्डं दृष्ट्वा तो सद्दरीतकी ।
 एतेषां पलिकैर्भागैः श्रेयास्तु कार्थिकाः सृताः ॥
 पिप्पल्योऽथ विङ्गानि सैन्धवे शर्करा वचा ।
 सञ्जमेतन् समालोय्य शनैश्चेद्विना पचेत् ॥
 एतन्प्राशितमाचये वाङ्मयुङ्गिः प्रजायते ।
 सम्राजप्रयोगेण किन्नरैः सह गीयते ॥
 अङ्गराजप्रयोगेण स्वरो भवति कौकिलः ।
 मानमेकं प्रयोगेण भवेत् शुक्तिधरो नरः ॥
 पशु गुल्मान् प्रमेहान् च कांसं पशुविधं जयेत् ॥

बन्धानाश्चैव नारीणां नराणांमह्यरेतवाम् ।
 घृतं सारस्वतं नाम बलवर्णवपुःप्रदम् ॥”
 इति जयनारायणज्ञतचिकित्सारत्नसंग्रहः ॥
 (अपरश्च ।
 “ब्रह्मीरसे वचाकुण्डशक्त्पुष्पीभिरेव च ।
 पुराणं मेधसुसुम्हाद्वापस्यारनाशनम् ॥”
 इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहेऽपस्याराधिकारे ॥)
 ब्रह्मोत्तं, त्रि, ब्रह्मणि आ सम्यक् प्रकारेण ऊतं
 यथितम् । (“लोपोऽस्योभाडोः ।” इति सूत्रेण
 अकार लोपः ।) इति सुग्बोधयाकरणम् ॥
 ब्रह्मोत्तरं, त्रि, ब्रह्मा ब्राह्मणः उत्तरः प्रधानं
 यस्य । ब्राह्मणसामिकभूत्यादि । इति अवधार
 प्रसिद्धम् ॥ (देशभेदः । इति मास्यम् । १२०।५०॥)
 ब्रह्मोदां, क्ली, (ब्रह्मण्यो वेदस्य वदनम् । ब्रह्म +
 वद् + क्वप् ।) ब्रह्मण्यो वाक्यम् । इति सुग्-
 बोधयाकरणम् ॥
 ब्रह्मोदा, त्रि, (ब्रह्म + वद् + क्वप् + टाप् ।) ब्रह्मणः
 कथा । इति सुग्बोधयाकरणम् । (यथा,
 मनुः । २ । २३१ ।
 “ब्रह्मोदाश्च कथाः कुर्वन्तु पितृणामेतद्दीप्ति-
 तम् ॥”
 “परमात्मनिरूपणपराः कथाश्च कुर्वन्तु ॥”
 इति तट्टीकायां कुल्लुकभट्टः ॥)
 ब्रह्मोपनेता, [क्व] पुं, (ब्रह्मण्यं ब्राह्मण्यं उपनयते
 इति । ब्रह्म + उप + णी + ङ्क् । उपनयन-
 हेतुकदण्डत्वात्थालम् ।) पलाशवृत्तः । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ ब्राह्मणोपनयनकर्ता च ॥
 ब्रह्मोदनं, क्ली, (ब्रह्मण्ये देयमोदनम् ।) यज्ञे
 ऋत्विगाभ्यो दत्तमन्नम् । इति वैदिकाः । (यथा,
 अथर्ववेदे । ४ । ३५ । ७ ।
 “ब्रह्मोदनं विश्वजितं पचामि श्रद्धस्वन् मे अह-
 धानस्य देवाः ॥”)
 ब्राह्मं, क्ली, (ब्रह्मण्य इदम् । ब्रह्मन् + “तस्ये-
 दम् ।” ४।३।२० । इत्यण् । ‘नस्तद्धिते ।’ ६।४।१४४।
 इति टिलोपः ।) ब्रह्मतीर्थं । तत्तु अङ्गुष्ठस्य
 चूले वर्तते । इत्यमरः ॥ २ । ७ । ५९ ॥ अनेन
 तीर्थेन द्विजस्थापनं यथा, आह्निकतत्त्वे ।
 “अन्तर्गामुपुचौ देशे उपविष्ट उदङ्मुखः ।
 प्राग्वा ब्राह्मणे त्थीर्णे द्विजो गित्यसुपसृशेत् ॥
 अङ्गुष्ठोत्तरतो रेखा या पादेषु दर्शयिष्ये च ।
 एतद्ब्राह्ममिति ख्यातं तीर्थमाचमनाय वै ॥”
 ब्रह्मपुराणम् । यथा,—
 “ब्राह्मं पादौ वैष्णवश्च श्रेवं भागवतं तथा ॥”
 इति मत्स्यमासतत्त्ववृत्तविष्णुपुराणवचनम् ॥
 (ब्रह्मसम्बन्धिनि, त्रि, यथा, मनुः । १ । ६८ ।
 “ब्राह्मस्य तु चपाहस्य यत्प्रमाणं समासतः ।
 एकैकशो युमानानु क्रमशश्चसिबोधत ॥”
 ब्रह्मा देवतास्य इति । ब्रह्मन् + “सास्य
 देवता ।” ४ । २ । २४ । इत्यण् । टिलोपः ।
 ब्रह्मदेवताकमष्वादि । यथा, रघुः । १२ । ६७ ।
 “अमोचं सन्धे चान्ते धनुर्व्येकधनुर्हुरः ।
 ब्राह्मसम्लं प्रियाशोकराष्टाणिष्वाधिवधम् ॥”)

ब्राह्मः, पुं, (ब्रह्मण्योऽप्यं पुमान् इति । ब्रह्मन् +
 “तस्यापत्यम् । ४ । २ । ६२ । इत्यण् । “नस्त-
 द्धिते ।” ६ । ४ । १४४ । इति टिलोपः ।)
 नारदः । इति जटाधरः ॥ (ब्रह्मण्य इवाचमिति
 अण् ।) विवाहविशेषः । यथा,—
 “वरमाहूय यथाशक्त्त्वात्तद्वृता कन्या यत्र
 दीयते सः ।”
 यथा,—
 “आच्छाद्य चाचैयित्वा च श्रुतशीलवते स्वयम् ।
 आहूय दातुं कन्याया ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः ॥”
 इत्युद्वाहृतत्वम् ॥
 (“रात्रिश्च पश्चिमे यामे सुहृत्तौ ब्राह्म उच्यते ।”
 इति नियमात् रात्रिशेषयामाहर्त्सितोऽहण-
 दयात् प्राक्दण्डदयात्मको कालविशेषः । यथा,
 मनुः । ४ । ६१ ।
 “ब्राह्मे सुहृत्तौ बुद्धित धर्मार्थौ चाह्युच्यन्त-
 येत् ॥”)
 ब्राह्मणं, क्ली, (ब्रह्मन् + अण् न टिलोपः ।) ब्रह्म-
 संघातः । ब्राह्मणसङ्घः । वेदभागः । इति
 मेदिनी । ने, ६७ ॥
 ब्राह्मण्यः, पुं, ब्राह्मण्यो विप्रस्य प्रजापतेर्वा अपत्यम् ।
 ब्रह्म वेदस्तमधीते वा सः । इति भरतः ॥ (ब्रह्मन्
 + अण् “ब्राह्मोऽणतौ ।” ६ । ४ । १७१ ।
 इति नटिलोपः ।) तत्पर्यायः । द्विजातिः २
 अयजन्ना ३ भूदेवः ४ बाह्ववः ५ विप्रः ६ ।
 इत्यमरः ॥ २ । ७ । ४ । ॥ द्विजः ७ सूत्र-
 कण्डः ८ च्युष्टवर्णः ९ अयजातकः १०
 द्विजन्मा ११ वक्रजः १२ मैत्रः १३ वेदवासः १४
 नयः १५ गुरुः १६ । इति शब्दरत्नावली ॥
 ब्रह्मा १७ षट्कर्मा १८ द्विजोत्तमः १९ । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ * ॥ अयं सर्व्ववर्णश्रेष्ठः । ब्रह्मण्यो
 सुखाज्जातः । ब्रह्मद्वीपे तस्य संज्ञा हंसः ।
 शास्त्रालद्वीपे श्रुतिधरः । कुशद्वीपे कुशलः ।
 क्रौञ्चद्वीपे गुरुः । शाकद्वीपे ऋतव्रतः । पुष्कर-
 द्वीपे सर्व्वे एकवर्णाः । अस्य शास्त्रनिरूपित-
 धर्माश्चयः अर्थापनं यजनं दानम् । जैविका-
 स्त्रियः अध्यापनं याजनं प्रतिग्रहश्च । अयमा-
 थमचतुष्टयवान् भवति । यथा । ब्रह्मचारी
 गृहस्थः वानप्रस्थः सन्नाथी च । चत्त्रियवैश्या-
 थोस्तु क्रमश एकैकपादहीनत्वमिति बोध्यम् ।
 इति श्रीभागवतम् ॥ * ॥ ब्राह्मण्यैश्चात्रिया-
 वैश्यास्तु ब्राह्मण्यजातो ब्राह्मण्यः । यथा,—
 “ब्राह्मण्यां ब्राह्मण्यजातो ब्राह्मण्यः स्थान संश्रयः ।
 चत्त्रियार्था तथैव स्याद्वैश्यायामपि चैव हि ॥”
 इति महाभारते अनुशासने । ४७ । २८ ॥
 तस्य लक्षणं यथा,—
 “जात्वा कुलेन वृत्तेन खाध्यायेन श्रुतेन च ।
 एभिर्युक्तो हि यस्मिन्निष्ठां स द्विज उच्यते ॥”
 इति वसिष्ठापुराणम् ॥
 अपि च ।
 “न क्रुध्येत् प्रकृत्येव मानितोऽमानितश्च यः
 सर्व्वभूतेष्वभयदत्तां देवा ब्राह्मण्यं विदुः ।”